

Aan:

[Redacted recipient list]

Postadres:
Postbus 15072
1001 MB Amsterdam

Bezoekadres:
Herengracht 566
1017 CH Amsterdam

Telefoon: 020 30 30 261

Internet: www.cvta.nl

Contactpersoon	mr. S.D.Bakker
E-mail	s.bakker@cvta.nl
Datum	18 mei 2018
Kenmerk	2018105
Bijlage(n)	1
Onderwerp	Beslissing op bezwaar m.b.t. goedkeuringsbesluit Videma

L.S.

1. Tegen het besluit van het College, gedateerd van 7 december 2017, waarin de door collectieve beheersorganisatie Videma voorgelegde licentievoorwaarden zijn goedgekeurd, is viermaal bezwaar gemaakt, namelijk door Koninklijke Horeca Nederland, (hierna: KHN), Nederlandse Vereniging van Ziekenhuizen (hierna: NVZ), Vereniging van Recreatieondernemers Nederland (hierna: Recron) en door ondernemingsorganisaties VNO-NCW en MKB Nederland gezamenlijk (hierna: VNO-NCW/MKB).

A. Verloop van de procedure bezwaarmakers.

2. KHN, NVZ, Recron en VNO-NCW/MKB hebben bij brieven van 16, 17 en 18 januari 2018 tijdig bezwaar aangetekend tegen voornoemd besluit.
3. KHN, NVZ en Recron hebben vervolgens op 20 en 21 februari 2018 de gronden voor bezwaar aangevuld en het College verzocht zijn besluit te heroverwegen.
4. Videma heeft op 27 maart 2018 gereageerd op de bezwaren van NVZ, Recron en KHN.
5. Op 5 april 2018 heeft de raadsman van NVZ een akte uitlating tevens overlegging producties ingebracht waarnaar NVZ tijdens de hoorzitting naar wenste te refereren.

6. Op 9 april 2018 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Het conceptverslag van deze hoorzitting is nadien aan bezwaarmakers toegezonden. Het definitieve verslag wordt als Bijlage 1 meegestuurd aan bezwaarmakers.

B. (i) Gemeenschappelijke gronden van bezwaar

Formele gronden KHN/RECRO

7. Het besluit van het College heeft directe invloed op de waarde van de tv-licentie die de betrokken leden via KHN en Recron van Videma afnemen. KHN en Recron zijn dus als brancheorganisatie belanghebbend in bestuursrechtelijke zin.

Materiële gronden

8. Het besluit is onvoldoende zorgvuldig tot stand gekomen zonder rekening te houden met de belangen van betalingsplichtigen/gebruikers. Volgens KHN en NVZ is het besluit tevens onvoldoende gemotiveerd.
9. Door beperking van de vrijwaring is de tv-licentie van Videma minder waard geworden, terwijl Videma haar tarieven niet overeenkomstig naar beneden heeft bijgesteld. De wijziging van betreffende licentievoorwaarden is dus een verkapte tariefsverhoging van Videma. In het besluit van het College wordt alleen verwezen naar art. 3 lid 1 sub b Wet toezicht, terwijl in casu tevens is sprake van een tariefsverhoging waarop de artikelen 3 lid 1 sub c en lid 4 Wet toezicht van toepassing zijn.
10. Volgens KHN en NVZ is de laatste zin van het besluit een bevestiging dat het besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen.
11. Volgens KHN en NVZ strookt de stelling van Videma dat zij niet kan vrijwaren voor vergoedingsaanspraken van rechthebbenden die niet bij Videma zijn aangesloten, niet met uitspraken van Videma in de door NVZ op 5 april 2018 overgelegde akte.
12. Volgens KHN, NVZ en Recron heeft de wetgever met de wetwijziging van de auteurswet op 1 juli 2015 nooit de bedoeling gehad om nieuwe vergoedingsaanspraken in het leven te roepen voor hoofdregisseurs, scenarioschrijvers en hoofdrolspelers. De wet auteurscontractenrecht is bedoeld ter reparatie van de rechten

die zijn weggefallen ten gevolge van het arrest Norma/NL Kabel¹ en verwante jurisprudentie nadien.

B. (ii) Overige gronden van bezwaar

Materiële gronden

13. NVZ is voorts van mening dat Videma niet te goeder trouw heeft onderhandeld, terwijl het College conform 2L lid 1 Wet toezicht dient toe te zien dat cbo's en gebruikers te goeder trouw onderhandelen over de licentieverlening.

C. Beoordeling

Formele gronden/ontvankelijkheid

14. De (pro forma-) bezwaren van bezwaarmakers zijn tijdig ingediend. Voorts zijn bezwaarmakers belanghebbend. Derhalve zijn de bezwaren ontvankelijk.

Materiële gronden

15. Het CvTA stelt de behandeling van de meest vergaande klacht van bezwaarmakers voorop, te weten dat door de wijziging van de licentievoorwaarden van VIDEMA die van kracht zijn m.i.v. 2018 ("*Nieuw*"), bestaande uit een beperking van de vrijwaring ex artikel 10 lid 2 van deze voorwaarden, de licentie van Videma minder waard zou zijn geworden, terwijl Videma haar tarieven niet overeenkomstig naar beneden heeft bijgesteld.
16. Tot 2018 luidde Art. 10 lid 1 Licentievoorwaarden VIDEMA ("*Oud*"): *VIDEMA vrijwaart Vertoner tegen aanspraken van derden, inhoudende dat een in overeenstemming met de verrichte Vertoning inbreuk maakt op het aan de derde toekomende auteursrecht op het vertoonde Televisieprogramma. Het voorgaande geldt niet voor aanspraken van derden terzake van de in het Televisieprogramma opgenomen muziekwerken. Auteursrechtelijke toestemming voor het openbaar maken van muziekwerken dient te worden verkregen bij Vereniging Buma.*

¹ Hoge Raad 28 maart 2014, 12/03490

17. Het CvTA constateert dat artikel 10 lid 1 de Vertoner vrijwaarde van aanspraken derden inhoudende inbreuk op de in artikel 1, 12 en 45d lid 1 Auteurswet bedoelde openbaarmakingsrechten.
18. Art. 10 lid 1 Licentievoorwaarden VIDEMA "Nieuw" is ongewijzigd, maar het ingevoegde lid 2 luidt: *De Licentie en de in artikel 10.1 genoemde vrijwaring hebben geen betrekking op de vergoedingsaanspraken die sinds 1 juli 2015 toekomen aan hoofdregisseurs en scenarioschrijvers op basis van artikel 45d lid 2 Auteurswet en aan hoofdrolspelers op basis van artikel 4 lid 2 Wet op de naburige rechten.*
19. Het CvTA constateert dat in de genoemde artikel 45d lid 2 Auteurswet en artikel 4 lid 2 Wet op de naburige rechten bedoelde vergoedingsaanspraken, geen verbodsrechten betreffen als bedoeld in de vrijwaring van artikel 10 lid 1 "Oud", maar de aanspraak op een proportionele billijke vergoeding, van de genoemde categorieën rechthebbenden, jegens de exploitanten van het filmwerk. Deze aanspraak van de rechthebbende, die zijn recht had overgedragen aan de producent, op een proportionele billijke vergoeding jegens de exploitant bestond niet voor 1 juli 2015.
20. Ofschoon de vrijwaring ex artikel 10 lid 1 Oud betrekking had op de vrijwaring tegen de uitoefening van verbodsrechten door derden, acht het CvTA de met artikel 10 lid 2 Nieuw beoogde verduidelijking begrijpelijk. De vergoedingsaanspraak ex artikel 45d lid 2 Auteurswet wordt door de wet immers jegens de exploitant uitgeoefend, zodat licht verwarring zou kunnen ontstaan bij de vertoner over de grondslag van deze aanspraak.
21. Het CvTA concludeert op grond van voorgaande overwegingen dat geen sprake is van een beperking van de vrijwaring van artikel 10 lid 1 Oud door de invoeging van artikel 10 lid 2 Nieuw.
22. Voorzover Bezwaarmakers betogen dat de waarde van de door VIDEMA te verlenen Licentie is gedaald ten gevolge van de beperking van de vrijwaring, kan het CvTA de Bezwaarmakers hierin niet volgen.
23. De wijziging van licentievoorwaarden zoals dat door Videma is geschied, heeft dus niet vanzelfsprekend een tariefwijziging dan wel een (buitensporige) tariefsverhoging als gevolg. Het College heeft de wijziging van de licentievoorwaarden van Videma dan ook niet als zodanig beoordeeld.

24. Onafhankelijk van de wijze waarop de artikelen 45d lid 2 Auteurswet en art. 4 lid 2 Wet op de naburige rechten moeten worden uitgelegd, staat het voor het College en bezwaarmakers in ieder geval vast dat niet Videma, maar de collectieve beheersorganisaties Lira, Vevam en Norma de vergoedingsaanspraken van de drie groepen hoofdmakers vertegenwoordigen conform art. 45d lid 2 Auteurswet en art. 4 lid 2 Wet op de naburige rechten. Vanwege de invoering van het nieuwe auteurscontractenrecht per 1 juli 2015 én omdat Videma geen overeenstemming met Lira, Vevam en Norma wist te bereiken om namens hen te onderhandelen en vergoedingen te innen, lag het voor Videma op de weg om onduidelijkheid ten aanzien van de bestaande vrijwaring bij de gebruikers weg te nemen. Vanuit deze ontwikkelingen beschouwd vond het College deze wijziging ook gerechtvaardigd, namelijk als een verduidelijking ten opzichte van de bestaande vrijwaring vanwege recente en voor Videma onvoorzienbare ontwikkelingen. Tenslotte was het voor Videma zowel onvoorzienbaar op welke wijze de wetgever invulling zou gaan geven aan het auteurscontractenrecht, als op welke wijze de onderhandelingen met Lira, Vevam en Norma zouden gaan verlopen. De door NVZ overgelegde akte van 4 maart 2015 doet daar niet aan af. Overigens, door haar licentievoorwaarden op deze wijze te verduidelijken, was er voor Videma geen reden om hierover te goeder trouw met haar betalingsplichtigen te onderhandelen op basis van artikel 2L lid 1 Wet toezicht.
25. In zijn motivatie van het bestreden besluit heeft het College aangegeven dat Videma met de wijziging van haar licentievoorwaarden expliciet tot uitdrukking heeft willen brengen dat de aan gebruikers verstrekte licentie en vrijwaring geen betrekking hebben op de vergoedingsaanspraken die sinds 1 juli 2015 toekomen aan hoofdregisseurs en scenarioschrijvers op basis van art. 45d lid 2 Auteurswet en aan hoofdrolspelers op basis van art. 4 lid 2 Wet op de naburige rechten en dat de vrijwaring slechts betrekking heeft op verbodsrechten. In samenhang met het voorgaande houdt het College aan deze motivatie vast.
26. In de laatste passage van zijn besluit wenst het College Videma te waarschuwen voor mogelijke civielrechtelijke gevolgen van de betreffende wijzigingen. Dergelijke contractuele wijzigingen zouden eventueel een opzegging van gebruikers tot gevolg kunnen hebben. Indien bij nadere onderhandeling het tarief aan de orde zou worden gesteld door betalingsplichtigen, dan wilde het College hiervan op de

hoogte worden gesteld in verband met haar bevoegdheid op grond van de artikelen 3 lid 1 sub c en lid 4 Wet toezicht.

D. Conclusie

27. Het voorafgaande brengt met zich mee dat het College de bezwaren van KHN, NVZ, Recron en VNO-NCW/MKB ongegrond acht en dat de verzoeken tot heroverweging, correctie en/of aanvulling van het goedkeuringsbesluit gedateerd 7 december 2017 worden afgewezen.

Hoogachtend,

J.W. Holtslag
Voorzitter CvTA

Tegen dit besluit kan degene, wiens belang rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na bekendmaking van dit besluit een gemotiveerd beroepschrift indienen bij de rechtbank Den Haag, sector bestuursrecht, Postbus 20302, 2500 EH Den Haag. Nadere informatie over de beroepsprocedure is te vinden op www.rechtspraak.nl.